kui olleks tahtnud teña süddame mötted ülles leida. „Eduard!“ ütles Jenner, „siñuga ei olle luggu öige, sa olled rõuge-többega koko saanud, olgo kus tahes?“ — Nüüd tuñistas pois, kudda ta salamahti ühel päwal toast wälja olli peasnud ja ühe rõuge-többise lapse jure küllasse olli läinud, lootes se läbbi ka rõugeid sada; sest üksipäinis olli teñal aeg iggawaks läinud, ja teña lootis rõugede läbbi öddede jure sada. Sedda kuuldes tõusid praua ihokarwad püsti, ja tohter maenitses poisi, wañemade keelu wasto eksimise pärast. „Sest olleks suur önnetus wõinud tõusta,“ — ütles tohter — „kui Juñala suur eldus meie kurjust ja ruñalust iggakord hääks ei wõttaks teha. Andke mulle andeks, aus praua! et miña essiteks möttes seistes ära uñustasin, kus ma ollin.“ Nõnda ütteldes jättis ta juñalaga, tõtas ruttust ära ja ei tulnud enne kui öhto ilja taggasi. Nisañoti teggi teña ka teisel ja kolmandamal päwal. Praua kuulis rahwa käest, et tohter ümberkaudo küllades käinud, agga mis asja pärast? sedda ei teadnud keddagi. — Neljandamal oñikul kutsus tohter Betti eñesega roho-aeda; kui teña lapsega eñast siin üksi näggi, akas ta seddamaid elde ning ärdliko eälega nõnda räekima: „Mul on üks suur assi awalikuks tõusmas, ja kui siña, armas Betti, mind tahad aidata, siis wõime meie miño ue leidmise läbbi mitto ja mitto miljoni iñimesi surma ja wiletsuse käest peästa.“ Siis seletas teña Bettile pikemalt, kudda teña arwo järel se kel lehma rõuged olnud, iñimese rõugeid ei wõi saada.

Mitmes küllas, kus teña sele asja pärast otsust püüdnud, olli teña kuulnud, et tüdrukud ja sulased kes kogemata lehmade küllest rõugeid ollid saanud; kurjast rõuge-többest puutumata jäid. „Agga“ — lissas tohter jure — „enne kui maa-ilmale uut leidmist kirja läbbi ilmutama saan, enne pean ma weel katseks sulle ühe rõuge-többise küllest rõugeid pañema, et näha saab, kas akawad siño külge wai ei aka. Ma arwan ja loodan, et többi siño külge ei aka, siiski ei tohi ma sedda tõeste ette üttelda. Nüüd tuñista mulle, armas laps! kas sa tahad hä meelega ühe többise küllest eñesele rõugeid lasta panna? Wäggise miña sedda ei teeks.“ Betti töstis silmad taewa poole, pañi käed risti ja wastas julgeste: „„Jah, ma tahan! Juñal on mind täñini iñelikul kombel oidnud, — on mind ükskord jubba teie abbi läbbi surmast ülles äratanud; selepärast tahan ma rõemuga endaga lasta teha, mis ükskord kõige maa-ilmale önneks wõib tõusta. Issanda tahtmine sündko! Teña ainus sündinud poeg läks ka iñimeste kassuks hääl meelel surma. Rõemuga tahan ma teña püha käsko möda teña jälgil käia.““ Tohter Jenner töstis wagga lapse oña sülle, kiitis wessise silmadega teña usku ning julgust, ja pallus Juñalalt abbi ja õnnistust. — Selsañal päwal läks teña Bettiga küllasse, wõttis ühe rõuge-többise küllest mädda, tärkis terrawa noakesega mõñed kriipsud Betti käe warre külgi ja panni rõuge-mädda igga aawakese sisse. — Mõñe päwa pärast paranesid aawakesed ära, agga Betti ei saanud mitte rõugeid.

Maa-rahwa kassuline Kalender 1846, lk. 31